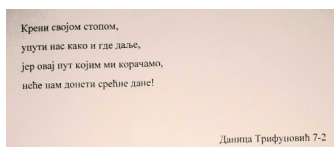
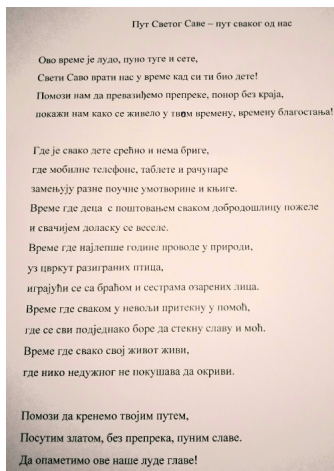

Са почетком другог полугодишта, на школска врата нам је закуцао, просветитељ и први српски архиепископ, Свети Сава. У његову част, ученице наше школе, Даница Трифуновић и Магдалена Вучинић су написале радове у којима су представиле своје виђење и значај овог светитеља.

Пут Светог Сава – пут сваког од нас

Вера, историја, култура, обичаји су све оно што један народ чини друштвеним од свих осталих. Када чујем да неко говори о српској средњовековној историји и култури, прво помислим на славу династију Неманђића, а посебно на светлост која вас и данас обасјава, чудотворца и свешта којем се молимо и којег и данас слави свака школа. Одмах помислим на Растка Неманђића – Светог Саву.

„Ако један човек одговори на изазове свога времена или уме да постави питање и нађе одговоре, а ти одговори се налазе у Светом писму и Светом предању Цркве, ако он живи у духу са Богом, он најбоље осећа проблеме савременог човека“, каже аналитичар Јован. Ако сагледамо свет око себе и све што се дешава, схватићемо да је „савремени човек“ у великим проблемима. Да ли смо ми данас спремни да поставимо питања и нађемо одговоре, да ли можемо рећи да живимо животом Светог Саве? Растко Неманђић је био дете које се од свог детињства разликовало од остале деце. Док су се његови вршњаци играли и правили несталпуре, он је читао житија свата, одавао у Цркву и поштовао у њеном родитељском сушарителству да он гаји дивљање према Цркви и Црквеном животу. Међутим, жељели су да он крене друштвеним путем и зато му отац даје Хумску област са жељом да од њега начини војсковођу. Растко се одлучио крестом и престала и бежи са очевим двора на Свету гору, где прима монашки чин и постаје монах Сава.

За време свог монашког живота обновио је многе цркве и манастире, залагао се за просвећење свог народа, ушао га правим вредностима, био први српски просветитељ и архиепископ. Ко од нас, данас, са сигурношћу може рећи да би изгубио „двор“ и одрекао се „круне“ зарад монашког живота? Крајње је време да откријемо дубље корене и заронимо у дубину и прошлост,

не да бисмо ту остали, већ да бисмо видели како су то наши стари радили. Пут Светог Сава је наш пут. То је једини прави пут сваког од нас.

Сваки човек треба да носи свој Крст и следи пут Цркве и Светог писма – пут Светосавља. То је наша дужност и обавеза према Светом Сави који нам је оставио Јелу од најзрелијих грађевина, средиште српске духовности и молитве, манастир Хиландар. Растко Неманђић – Свети Сава није само име које је обележило српску историју, он живи и данас кроз духовно богатство које је оставио свима нама да негујемо и не заборавимо.

Брест и Фрањковић
Миланко Вучић, фд